

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regvlarvm Vtrivsque Ivris Cvm Ampliationibvs Ac Limitationibvs

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regvla XLII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63213)

plis decem diebus, non est amplius recipienda appellatio. l. qui grauat. C. de cels. lib. xj. Ita Bar. in d. l. ambitiosa. nu. 31. facit tex. in c. concertationi de appel. lib. 6.

6 Fallit sexto, vbi cumq; subsisteret aliqua iusta causa taliter statuendi contra priuatam personam. Ita Feli. in d. c. cum omnes. Ias. in l. omnes populi. in 2. de f. nu. 13. ff. de iusti. & iur. Hiero. Cagno. in proemio Digest. un. 36. plene Clau. de Seyse. in l. j. nu. 3. cum seq. vbi enumerat aliquas causas ex quibus tale statutum sustineri potest. ff. de legib. Et hanc limitationem ponit Bernar. de Luco, vbi eam tripliciter sublimitat, in regu. 692.

REGVLA XLVII.

APPELLATIO ab interlocutoria non potest iustificari ex nouis actis, nisi ex primis. Hanc regulam probat tex. in Clem. appellanti. de appell. Barto. in l. eius qui. nu. 8. ff. de appell. recip. in l. ait prator. nu. 4. vbi assignat rationem huius regu. ff. de minori. idem Bart. in l. eos. §. si quid autem. C. de appell. & in l. per hanc. nu. 2. de tempo. appell. Matth. de Afflict. in decisione. 79. Rem. in sing. 404. & 278. Hanc regulam ponit Soci. in reg. xxij. vbi etiam quatuor modis limirat.

1 Limita primo vltra eum, vt non procedat, quando quis vellet producere nouas probationes super causa antiqua expressa in appellatione quando illa causa requirit probationes in facto: vnde dispositio l. per hanc C. de tempo. appell. habet locum etiam in appellatione ab interlocutoria quo ad probandum causas deductas. Ita tenet Cy. in d. l. per hanc. in j. & 2. q. Phil. Deci. in c. cum ecclesia. de appell. gl. in d. Clem. appellanti de appell. in verbo, probandis.

2 Fallit secundo, nisi causa superueniat de nouo, in qua nulla potest imputari culpa appellanti, quare ipsam non deduxit in appellatione: nam potest tunc interlocutoria iustificari ex ista noua causa. Secundum Oldr. in conti. cxxx. nu. 13. Bald. in l. inuitus. C. de procuratori. nu. vj. & in l. per hanc C. de tempor. appeli. nu. 29. Roma. in singu. 282.

3 Tertio fallit, si esset interlocutoria quae haberet vim definitiue: quia potest iustificari ex nouis actis: Ita Card. in d. Clem. appellanti. nu. 9. in ix. quæst. vbi ponit exemplum in interlocutoria lata super attentatis. idem tenet Bald. in l. minoribus nu. 8. C. de his quib. vt indig. facit quod notat idem Bal. in l. j. nume. 25. C. quando prouoca. non est neces.

4 Quarto fallit, quando appellatur a definitiua: nam in ea postea reparari grauamen, etiam illatum per interlocutoriam ex nouis causis & probationibus, ex quo non directo appellatur ab interlocutoria. Ita Bald. in l. generaliter. in §. sed iuramento nu. 5. C. de reb. cred. & iureiu. Iuno. in c. quo ad consultationem. nu. 4. de re iudi. fa. cit. ext. in c. si. de appell. lib. vj.

D 4 Fallis

- 5 Fallit quinto quando iniquitas interlocutoriae sententiae detegitur per allegationem iuris & non facti: tunc enim non est necesse declarare causas in appellatione. Ita Bald. in l. minoris, nu. 7. C. de his quibus ut indi.
- 6 Fallit sexto secundum Bal. in l. hi qui ad civilia, nu. 2. C. de appell. scilicet quando precedit causae cognitio, & tunc habet locum: sed ubi non precedit sed sequitur. Exemplum: si aliquis esset nominatus ad officia publica & appellasset, vel nuntiatione noui operis quae sit per praetorem, venit iustificanda ex nouis actis postea probandis, ut in l. de pupillo, in §. meminisse, ff. de no. ope. nun. idem dicit in praecipuo facto a iudice cum causae cognitione: quia potest iustificari ex iam dictis postea probandis, secundum eum: quia magis accedit definitiue quam interlocutorie.
- 7 Fallit septimo quando iudex a quo appellatur non fuisset passus acta facta coram se scribi, vel appellati copiam dari, poterit pars appellans per testes coram iudice appellationis hoc probare, arguendo 2. C. ut lite pendens, et ita expresse tenet Bar. in l. eius qui nu. 8, in §. ff. de appella, recip.

REGVLA XLVIII.

APPELLATIO a definitiua potest iustificari ex nouis causis et ex nouis probationibus. Hanc regulam probat text. in l. per hanc & ibi doctor. C. de tempor. appella. & in l. eos, in §. si quid autem C. de appella. Bart. in l. eum qui, ff. de appell. nu. 7. habetur in c. fraternitatis, de testib.

- 1 Primo fallit dummodo nouae probationes quae producuntur per testes non sint super eisdem articulis vel directio contrariis propter timorem subornationis, sed super nouis articulis dependentibus a verberibus facientibus ad causam, ut est text. in Cle. 2. de testib. ita Bar. in d. l. per hanc C. de tempor. appel. nu. 4. idem Bar. & Doct. in Authent. qui semel, C. de proba. Abb. & Feli. in d. c. fraternitatis.
- 2 Secundo limita dummodo nouae probationes recipiantur & producantur super repetita & deducta in causa principali, & non super nouare & nouo libello, nam si in causa principali petij bouem, non possum in causa appellationis petere equum, & producere probationes super equo. Phil. Franc. in c. cum ecclesia, nu. 13. de app. Nam iudex causae appellationis non cognoscit nisi de eo de quo cognouit iudex causae principalis, ut tenet Bar. in l. j. C. si aduer. liber. Quod tamen intellige nisi aliquis egisset ex testamento, ut haeres: quod testamentum fuit pronuntiatum inualidum, quia potest in causa appellationis agere & idem ab intestato, quia iuri quod ignorat filii competere non videtur renuntiasse, ut in l. mater, ff. de inoff. testa. ita Matth. de Afflict. in deci. Neap. deci. liij.
- 3 Tertio fallit in exceptione dilatoria, quae si non fuit apposta in tempore in causa principali, non potest postea apponi in causa appellationis.